

gælder isøvrigt i dag, at den indkomst, som *afdøde* har erhvervet i tiden efter udløbet af det indkomstår, der ligger til grund for hans sidste skatteansættelse, og indtil dødsfaldet, ikke undergives beskatning. Er dødsfaldet indtruffet i begyndelsen af et kalenderår, medfører dette, at indkomst før dødsfaldet, hidrørende fra en periode på over et år, undrages beskatning.

Skattelovskommissionen har i sit udkast foreslået en noget videregående kontinuitet i afdødes og boets beskatning. Kommissionsudkastets regel i § 23, stk. 1, om skattepligtens ophør ved dødsfald går vel ud på, at afdødes skattepligt ophører med udgangen af den måned, hvori dødsfaldet indtræffer — altså på et tidligere tidspunkt end nu —, men udkastet udvider på den anden side det offentlige dødsbos skattepligt, idet et sådant bo efter reglerne i udkastets kapitel 3 uanset boets varighed altid undergives indkomstbeskatning og beskattes af hele den indkomst, som boet erhverver fra skiftets begyndelse og til dets slutning (den endelige opgørelse i boet). Efter kommissionsudkastet vil indkomst, der erhverves efter dødsfaldet, således blive undergivet beskatning, hvad enten boet skiftes offentligt eller privat, i første tilfælde hos boet, i sidste tilfælde hos arvingerne.

Hvad derimod angår den indkomst, som afdøde har erhvervet i tiden efter udgangen af det indkomstår, der ligger til grund for hans sidste skatteansættelse, og indtil dødsfaldet, medfører udkastet ingen ændring i den bestående tilstand, idet denne indkomst — hvad enten boet skiftes offentligt eller privat — ikke inddrages under beskatning, og som foran nævnt foreslår udkastet en yderligere begrænsning i varigheden af afdødes skattepligt, idet ophørsterminen for denne efter udkastet er udgangen af den måned — og ikke som hidtil det skattehalvår — hvori dødsfaldet er sket.

Ved udformningen af reglerne i kapitel 3 vedrørende offentligt skiftede dødsboer har skattelovskommissionen været opmærksom på, at disse regler — i overensstemmelse med, hvad der er tilfældet med hensyn til privat skiftede boer — ikke medfører fuld kontinuitet i afdødes og hans bos beskatning i den forstand, at hele den indkomst, som afdøde erhverver før sin død og hans bo efter dette tidspunkt, undergives beskatning, således som det sker f. eks. efter svensk skattelovgivning. En sådan kontinuitet i beskatningen, der lægger vægten på det objektive beskatningsgrundlag — indkomsten —, måtte efter kommissionens opfattelse betyde, at afdødes skattepligt først bortfaldt med udgangen af det skatteår, hvori dødsfaldet havde fundet sted, og at dødsboet skulle beskattes af den indkomst,

som afdøde havde erhvervet i tidsrummet fra udløbet af den indkomstperiode, som var lagt til grund ved hans sidste skatteansættelse, og indtil dødsfaldet. Da en sådan fremgangsmåde imidlertid ville „stride imod det princip, som man har lagt til grund ved udkastets regler om ophøret af skattepligten i tilfælde af dødsfald, og som netop tilsigter at bringe afdødes skattepligt til ophør umiddelbart i forbindelse med dødsfaldet“, har kommissionen imidlertid „ment at burde lægge vægten på den subjektive skattepligt, således at kontinuiteten opnås på den måde, at dødsboets skattepligt indtræder ved dødsfaldet og vedvarer, så længe boet henstår under offentligt skifte“. Idet kommissionen som målestok for beregningen af boets skattetilsvaret anvender den indkomst, som erhverves under bobehandlingen, „opnås, at indkomst, der er bortfaldet som følge af dødsfaldet, altså navnlig arbejdsindtægt, holdes uden for beskatning hos dødsboet, og at dets skattetilsvaret tilpasses efter de økonomiske forhold, som foreligger efter dødsfaldet“.

*Reglerne i martsforslaget* følger i alt væsentligt samme principper som kommissionsudkastet, jfr. nævnte forslags § 29, stk. 1, og kapitel 3, men der gøres dog den væsentlige modifikation med hensyn til offentlige dødsboers skattepligt, at denne kun omfatter boer, hvis formue ved skiftets begyndelse udgør mindst 100 000 kr., jfr. forslagens § 61. Denne begrænsning i forhold til kommissionsudkastets regler, der omfattede alle offentligt skiftede dødsboer uanset deres størrelse, begrundedes i praktiske hensyn.

*Ved udarbejdelsen af nærværende forslag* har man fundet de hensyn, der taler for gennemførelsen af en egentlig kontinuerlig beskatning — hvorved såvel afdødes indkomst i tiden indtil dødsfaldet som den indkomst, hans bo afkaster efter dette, undergives beskatning — så vægtige, at man uanset de vanskeligheder af forskellig art, der kan være forbundet hermed, anser dens gennemførelse for påkrævet.

Som berørt i de almindelige bemærkninger på det forekomme utilfredsstillende, at den indkomst, som en afdød person har erhvervet i tiden efter udløbet af det indkomstår, der danner grundlag for hans skatteansættelse for det skatteår, hvori han dør, ikke kommer under beskatning. Grundlaget for enhver indkomstbeskatning må ret beset, uanset om „skattepligten“ knyttes til skatteåret (skattebetalingsåret) eller indkomståret, være den indkomst, som skatteyderen har oppebåret, og der synes ikke at kunne anføres vægtige grunde for fra skattegrundlaget at undtage den indkomst, der